

Anatomia humana

BORSA PER A METGES DE FAMÍLIA

Jorge Bello

Dotze dies fa que el Butlletí Oficial de les Illes Balears publicava la resolució oficial per tal de constituir una borsa de feina per a metges i metgesses de família. És una bona notícia.

Publicada el divendres 4 de febrer al BOIB i el dimarts 7 al ueb del Col·legi de Metges de les Illes Balears, aquesta resolució del Servei de Salut és un mecanisme administratiu que permetria contractar, fàcil i ràpid, el metge de família que estigui a la borsa, i que estigui disponible.

Per tant, cal que en aquesta borsa hi hagi el major nombre de metges possible, i per assolir aquest objectiu cal donar-li la màxima difusió possible.

• **PROU SABEM** que un metge de família pot fer de metge de família a l'hospital o a l'ambulatori. També sabem que pot fer de pediatre a l'ambulatori, si vol, i si és prou solvent i experimentat en pediatria, perquè ja se sap que no hi ha a Balears, ni a Espanya, prou pediatres per cobrir totes les places de pediatria.

D'aquesta manera, dic jo, pediatres amb formació reglada de pediatria haurien de fer feines a l'hospital, i els metges de família haurien de fer la pediatria d'ambulatori, tant a la pública com a la privada.

La resolució per aquesta borsa de feina permet que el candidat determini on vol treballar, si vol un contracte de llarga o de curta durada, i si la seva disponibilitat és immediata. La borsa no té prevista una data de tancament, romandrà oberta,

Hem de suposar que pot haver-hi metges de família a l'Espanya peninsular que acceptarien de bon grat una feina insular si les condicions laborals fossin prou interessants i si hi hagués possibilitat de desenvolupament professional i personal.

• **LAUTORITAT**, per tant, ha de vetllar perquè aquesta oferta arribi als possibles candidats. I la comunitat ha de romandre alerta per assegurar-se que els arriba.

D'una altra banda, també ha de romandre alerta fins veure concretada la convocatòria de places sanitàries que es va anunciar el passat 27 de gener.

En efecte, el Consell de Govern accepta l'acord amb la Mesa Sectorial de Sanitat segons el qual, durant el 2017, s'han de convocar 612 places per al sector sanitari de les Illes Balears.

També és una bona notícia. Però cal dir que aquestes places són només una fracció petita del total que caldria convocar, però els populars no permeten de convocar-ne més. També s'ha de dir que només la meitat en són places de torn lliure, i la resta són de promoció interna.

La convocatòria inclou 198 places per infermeria i 124 per a auxiliars d'infermeria, 82 per a metges de família, 40 per a metges d'Urgències, i tan sols 20 places per a pediatria. També n'hi ha per administratius.

És un anunci important, però això no obstant va rebre poca atenció a la premsa. Cal insistir: si una convocatòria o la crida per integrar-se en una borsa de feina no rep prou difusió, si no arriba als possibles interessats, tot pot quedar, una altra vegada, en un no res.

bello.cat / jordibell@gmail.com

És grat de veure que quan hi ha voluntat, com ara, de trobar-ne un per a l'hospital, l'avis li arriba a tot el país i més enllà

ta, però trobo que hi ha pressa.

Metges i metgesses inscrits en aquesta borsa seran baremats segons els mèrits habituals, i en especial segons l'experiència que tinguin per haver treballat, o estar treballant a la sanitat pública, sigui balear o de la resta d'Espanya. El català no és aquí un requisit sinó un mèrit.

És una bona oportunitat per a metges, i per ambulatoris i hospitals que miren de contractar personal, i és també una bona oportunitat per captar professionals de més enllà de les fronteres insulars.

Per tal que sigui realment una bona oportunitat, cal que aquesta borsa tingui prou difusió, sobre tot més enllà de les fronteres insulars.

Cançons inèdites de Joan Huguet, el fabioler d'Es Migjorn

■ En Bep Pere Gomila Gonyalons des Migjorn a alguns fabiolors ens va fer arribar una «joia»: un cinta de casette on hi ha dues crides - tonades que sonava antigament el fabioler Joan Huguet i que s'havien perdut.

Van anar a casa seva i varen escollir-les, i molt amablement Llorenç Riudavets Florit (Sito de's Bar Peri) ens va cedir el casette.

El que hem fet és enregistrar-ho a l'arxiu de imatge i so del Consell Insular amb un

cd. També, molt amablement, sense cobrar res, en Tolo Llopart ens ha tret las partitures, de tambor i flabioler d'aquestes noves tonades i altres.

Aquestes partitures també estan enregistrades juntament amb el cd al registre de imatge i so del Consell.

Això ha d'esser patrimoni de tots, per això ho notifi-

quem perquè estan a la vostra disposició per si voleu accedir-hi. Moltes gràcies a tots ells per contribuir a que aquestes cançons perdudes siguin a l'abast de tothom que ho vulgui consultar.

FABIOLERS DE MENORCA
• MAÓ

Agraïment

■ Havent passat uns dies des de la mort del nostre espòs, pare i avi en Manuel, la família vol donar les gràcies a tota la gent que ha estat al nostre costat durant aquest temps.

Gràcies al departament d'Urgències i al personal sanitari de la segona planta de l'hospital Mateu Orfila, especialment a la Dra. Calonge per la seva professionalitat i tracte humà. A l'equip mèdic de trasllats en avió ambulàn-

cia. Al nostre metge de capçalera, el Dr. Walter Blanco, que cada vegada que el necessitem estava a la nostra disposició. Als capellans el Sr. Gerard Villalonga, al Sr. Francesc Triay i al Sr. Joan Tutzó, el qual va fer possible la darrera voluntat del nostre pare. Al consell Parroquial de Sant Martí. A tota la gent que formen part d'Asamdib i Aspanob, els quals donen un cop de mà a les persones que per diferents circumstàncies s'han de traslladar a Son Espases. Trobar el suport d'aquesta gent no té preu.

I finalment, a tota la família, amics i coneguts que ens han animat, ajudat i recolzat en aquests moments tan difícils per a nosaltres.

A tots moltes gràcies.

FAMÍLIA DE MANUEL VILLALONGA FULLANA
• ES MERCADAL

Tribuna

BANKIA: TARDE ES NUNCA

Rafael Torres

La innegable sabiduría y precisión del refranero falla un poco en el «más vale tarde que nunca». Para muchas cosas, tarde es nunca. El reciente empapelamiento judicial de los responsables del Banco de España y de la Comisión Nacional del Mercado de Valores que tuvieron que ver, pero que no vieron nada, en la estafa de la salida a bolsa de Bankia, llega tarde, y la Comisión de Investigación que en el Congreso quiere ocuparse ahora de desentrañar los pormenores de la dicha estafa, su génesis, sus autores y sus consecuencias, también llega tarde. Para los españoles, que han sufrido y aún sufren daños irreparables en sus haciendas y en sus vidas por la debacle del banco zombi, tarde es nunca.

Va para cinco años que el juez Andreu lleva instruyendo la causa, las causas, de aquél brutal despojo al pueblo español que supuso no ya la quiebra de Bankia, sino su propia creación como monstruo succionador de la riqueza nacional. Pocos le han ayudado en su labor en todo este tiempo, y nada, desde luego, los partidos políticos, la patronal y los sindicatos que mangonearon en la siete Cajas componentes del engendro bancario y que las desvalija-

Para los españoles que han sufrido daños irreparables, tarde es nunca

ron a conciencia. Pero entre esas pocas instancias que, contra el viento de la política cleptocrática y la marea del conchabamiento, ayudaron a la Justicia, esto es, a las víctimas del monumental atraco, hay que señalar, cuando menos, a tres: a los preferentistas, a los inspectores probos del Banco de España y a Andrés Herzog.

Los primeros, trabajadores y jubilados estafados por las Preferentes con las que los Blesa y Rato quisieron huir hacia adelante, con su heroica lucha en las calles y en los juzgados, más solos que la una. Los segundos, procurando como peritos que prevaleciera la verdad de lo sucedido aun a riesgo de sus carreras. Y el último, el abogado Herzog, primero con UPyD y ahora con la Intersindical de Crédito, no dejándose vencer por los fantasmas de la impunidad, perseverando hasta mucho más allá de lo que en España se suele, y siguiendo y revitalizando el procedimiento judicial como mosca cojonera inasequible al desaliento.

Bankia, su creación con materiales muertos y su cadavérica salida a bolsa, hundió el sistema financiero español. Para quienes quedaron sepultados, la mayoría de los españoles al cabo, tarde es, bajo los escombros, nunca.